

dům tří
přání

Dům tří přání, z. ú.
Karlovarská 337/18, 161 00, Praha 6 – Ruzyně
IČ: 26544431, DIČ CZ 26544431, ID datové schránky 67b7dmw
ČÚ 170285379/0800, ČS Praha 6
www.dumtriprani.cz, info@dumtriprani.cz

Vážení učitelé mateřských škol,
připravili jsme pro vás pracovní list pro práci s dětmi. Tematicky se vztahuje k době pandemie, opakovanému uzavírání a otevírání školek, střídání distanční a prezenční výuky v různých režimech i délkách. K práci s pracovním listem přinášíme několik námětů.

Přejeme vám příjemnou spolupráci s dětmi,
tým Centra rodinné terapie Horizont, Dům tří přání, z.ú.

Pracovní list pro mateřské školy / Když Mia a Max nemohli do školky na ostrově

Pro děti předškolního věku je přirozené vyjadřovat se nejen slovy, ale především hrou či tvořením. Obtížnější témata jsou pro děti přístupná prostřednictvím příběhů a pohádek. A tak i příběh o Mie a Maxovi je paralelou k situaci, kterou jsme zažili či zažíváme. Výhodou příběhů a pohádek je, že se s hlavními hrdiny můžeme, ale také nemusíme identifikovat. Učitel může dětem příběh přečíst. Na čtení lze navázat společným povídáním o hlavních postavách z příběhu. Můžete dětem klást otázky:

Jaké bylo pro holčičku Miu, když se školka zavřela?

Jaké to bylo pro Maxe?

Jak se Mia a Max měli doma?

Jaké bylo pro Maxe, když se do školky vrátili jen předškoláci? A jaké to bylo pro Miu, když do školky šel jenom Max?

Můžete dětem nabídnout podobnost příběhu se současnou situací. Můžete se ptát, jestli to měl někdo podobně jako Mia nebo Max.

Na čtení příběhu je možné navázat tvořivě. Např. tvorbou společného ostrova a malých ostrůvků (lze namalovat nebo jen využít kusů látek, papírů). Děti mohou vybarvit a poskládat s vaší pomocí lodičku z papíru. Můžete si zahrát, jak se děti na lodičkách vrací ze svých ostrovů na ostrov se školkou.

Ve spolupráci s městskou částí Praha 10

Městská
část
Praha 10

**dům tří
přání**

Dům tří přání, z. ú.
Karlovarská 337/18, 161 00, Praha 6 – Ruzyně
IČ: 26544431, DIČ CZ 26544431, ID datové schránky 67b7dmw
ČÚ 170285379/0800, ČS Praha 6
www.dumtriprani.cz, info@dumtriprani.cz

Když Mia a Max nemohli do školky na ostrově

Představte si spoustu malých ostrůvků v moři. A na každém z ostrůvků několik domků. Kolem nich palmy a v korunách stromů hopsající opice. Každá rodina tu má svou loďku, aby mohla cestovat z ostrova na ostrov.

V domku, kousek od moře, žije s rodiči i holčička Mia a její bratr Max. Mia s Maxem už chodí do školky. Říkáte si, školka na malém ostrůvku, je to možné? Máte pravdu, tam by se nevešla! Každé ráno proto máma nebo táta vozí loďkou děti na největší z ostrovů v okolí, kde je také školka.

Školku mají děti pěknou. Mia a Max chodí do třídy, která se jmenuje Papoušci. Je tu jejich oblíbená paní učitelka Sára, která je vždy ráno uvítá. Mia si ve školce ráda vyrábí, mají tu různé nůžky, papíry a lepidla. Vyrábí s ní taky ráda holčička Anetka. Max nejraději jezdí na zahradě školky na tříkolce. S Miou a Anetkou si dávají závody. Ve školce si pak sní svačinu a oběd a také si čtou a odpočívají. Odpoledne zase děti s rodiči i paní učitelka nasednou do svých loďek a odplují na různé ostrovy v okolí.

Najednou se o víkendu zkasalo počasí. Začalo pršet a foukat a moře se rozbouřilo. Nebylo možné na něm na loďkách plout. Když bylo jasné, že ošklivo bude i další dny, zavolala paní učitelka Sára všem rodičům, že školka teď zůstane zavřená.

Max byl rád, že do školky nemusí. Doma ho to bavilo, rád si stavěl z kostek a nevadilo mu jezdit v dešti na kole kolem domu. Mia se stýskalo po paní učitelce a po kamarádech, a tak se alespoň navštěvovala s Lindou od sousedů. Moře bylo nakonec neklidné několik týdnů, Max s Miou si už skoro odvykli do školky chodit.

Déšť ale ustával, vítr se zklidňoval a moře také. Opičky už zase skákaly všude okolo. Občas vysvitlo i sluníčko. Jednoho dne zavolala paní učitelka Sára rodičům, že do školky už mohou přijet předškoláci. Maminka řekla Maxovi, že od pondělí se může vrátit do školky. Mia ještě nebyla předškolačka, a tak musela chvíli počkat, než se školka otevře i pro ni.

Max moc nadšený z otevření školky nebyl. Když ho ale táta doprovodil ke třídě, byl rád, že vidí paní učitelku Sáru. Nakonec si tu užil i jízdu na tříkolce, tu doma neměl. Bylo trochu zvláštní, že některé děti ve školce nebyly, třeba ségra Mia a kamarádka Anetka. A tak si Max dal na tříkolce závod s Benem, se kterým si předtím nikdy moc nehrál.

O pár týdnů později se už do školky vrátily všechny děti. S Maxem tak ráno do školky jela i jeho sestřička. Přišla i Anetka. Paní učitelka měla pro děti připravené vyrábění, do kterého se všichni s chutí pustili. Po svačině šla s dětmi na zahradu. Bylo tu ještě pár louží po těch velkých deštích a popadaných větví po tom velkém vichru. Ale dětem to nevadilo. Závodily, kdo kaluž přeskočí a nenamočí si boty. A větve, to je přeci nejlepší materiál na stavbu domečků a bunkrů! A tak se postupně vše ve školce pro Miou, Maxe i další děti vracelo do starých kolejí. Děti věděly, že někdy se může počasí zase zkasit tak, že nebude možné vyplout na moře, ale moc se tím netrápily.

Ve spolupráci s městskou částí Praha 10

